

selv om man derved kom til at ramme ogsaa andet Olf end det bairiske Olf og de andre alkoholdige Olfarter. Muligvis har jeg opfattet det ærede Medlem urigtig; men det, jeg ønskede i denne Anledning at henlede Opmærksomheden paa, er, at man i de forskellige Lande har fulgt ganske forskellige Veie. De fleste Steder tror jeg nok, man kan sige, at man uden videre har bestattet alt Olf, hvad enten det har været ved en almindelig Maltstat eller ved en Skat paa Apparaterne, Mæsketarret, Rjedelrummet eller Pandens Størrelse, ligegyldigt i hvilken Retning, men at man har ogsaa andre Steder høvt Die for det Uheldige i at bestatte den daglige Drik og har undtaget Hjemmebrygning fra Bestatning. I vort Naboland Sverig har man ikke nogen Olfat endnu, men som jeg allerede tidligere her nævnt, har man forberedt en saadan, og der er man gaaet ud fra, at det vilde være det Hensigtsmæssigste vel at lade Hjemmebrygning være fri, men at kræve Stat af al Slags Olf uden Hensyn til Styrkegraden. Jeg tror ikke, uden at turde indlade mig paa at bedømme Rigtigheden af denne Betragtning under sænkte Forhold, at det vilde være rigtigt under vore Forhold at gaa ind derpaa. Jeg skal endnu kun bemærke, hvad jeg glemte før at anføre, da jeg talte om de forskellige Maader at bestatte Olfet paa efter dets Kvalitet og da navnlig den at lægge Skat paa Urten efter Urtenes Mængde og Alkoholrigdom, at der mod dette System kan indvendes, at det kræver et meget stort Kontrolapparat, ialtfald at der anvendes et meget stort Kontrolapparat der, hvor denne Skat er gennemført, og et langt større Kontrolapparat end det, som det i Lovforslaget foreslaaede System vilde kræve. Det forekommer mig at være en temmelig væsentlig Indvending imod dette System, ialtfald naar Skatten ikke skal give større Udbytte end foreslaaet her i Lovforslaget, og derfor forekommer det mig ogsaa, at der er al mulig Anledning til at gjøre Kontrollen saa simpel og billig som muligt. Jeg tror ikke, at den vil kunne blive simplere og billigere end efter det System, som er foreslaaet i Lovforslaget.

Jeg holder mig overbevist om, at dette Lovforslag kommer til at gaa over til 2den Behandling, skjøndt den ærede 1ste Landssthingsmand for 5te Kreds (H. C. Hansen) og maaste flere Andre med ham ikke ville stemme for Overgangen til 2den Behandling, at det, inden 2den Behandling kommer, vil blive undergivet en Prøvelse i et Udvalg, og at der i et saadant Udvalg vil være rig Leilighed til at komme dybere ind paa alle Enkelthederne i Lovforslaget, saavel for Udvalgets Medlemmer som for mit Vedkommende, saaledes at jeg, naar jeg ser hen til, hvor langt Biseren er rykket frem, tror det forsvareligt nu at indskrænke mig til de Bemærkninger, jeg allerede har gjort om det foreliggende Lovforslags Indhold. Jeg kan imidlertid ikke slutte uden at have

rettet et Par Bemærkninger til den ærede 1ste Landssthingsmand for 5te Kreds. Dette ærede Medlem udtalte, at han vel kunde billige de Principer, jeg har lagt til Grund ved Udarbejdelsen af disse 3 Lovforslag, som have været til Forhandling i de sidste Dage, men mente, at jeg ikke havde været heldig med at løse de af mig selv stillede Opgaver. Jeg kan nu egentlig ikke se, at det kan motiveres, at det ærede Medlem ikke vil se Sagen videre fremmet, thi naar man har det samme Udgangspunkt og de samme Principer liggende til Grund, skulde man dog nærmest tro, at en fortsat Behandling maatte kunne bringe de forskellige Anskuelser nærmere sammen. Naar imidlertid det ærede Medlem derefter anførte, at han blandt Andet vilde forlange eller kunde ønske, at Nødvendighedsartikler i et ganske andet Maal end det i Lovforslaget angivne bleve fritagne for Told, og som saadanne Nødvendighedsartikler nævnte Sukker, Kaffe og Lønner, maag jeg tilstaa, saa svandt ogsaa for mig ethvert Haab om at komme til Overensstemmelse med det ærede Medlem, thi disse 3 Poster give i aarlig Indtægt for Statskassen med et rundt Tal 7 Millioner Kroner, og naar disse 7 Millioner blive lagte til de Medfættelser, der allerede ere foreslaaede i Lovforslaget, ser jeg i Virkeligheden ikke, hvor man skulde faae en Erstatning derfor, en Kompensation, selv om man vilde nipes med en Kompensation, der nærmede sig til det Nuværende paa 1½ Millions Afstand; thi den Anvisning at søge en Kompensation ganske udenfor det foreliggende Forslag og søge den paa et helt nyt Statteomraade, tror jeg, er saa lidet praktisk, at det ikke kan nytte at gaa videre i Forsøg paa at opnaa Enighed. Blandt de Varer, som det ærede Medlem ønskede helt fritagne, var ogsaa Lønner, og Lønner er jo af flere ærede Medlemmer blevet nævnt som en Vare, der kunde fortjene at gaa skattefri ind i Landet. Et æret Medlem, der nu ikke er paa sin Plads, det ærede Medlem for København, har særlig gjort gjældende den Betydning, det kunde have for Tilveiebringelsen af bedre Boliger for Menigmand, om Lønner-tolden helt blev hævet, blandt Andet, som det ærede Medlem bemærkede, fordi det vilde være et stort Fremskridt, naar man allevegne i Husene paa Landet kunde se Bergulvene ombyttede med Bræddegulve. Omset deler jeg, men jeg har ikke nogen Tro paa, at Ophævelsen af Tolden vilde bringe os et eneste Fjed nærmere dertil, thi hvad kan Lønner-tolden have at betyde ligeoverfor en Vare som den, der bruges til Gulvelægning? Efter min Beregning udgjør den 2 Dre og en lille bitte Brøk paa hver Kvadratalen, og den vil altsaa i en rummelig Husmandsstue paa 100 Kvadratalen udgjøre 2 Kr. Om nu disse 2 Kr. skulde virke affrækkende fra at anskaffe Bræddegulv, hvor der ellers er Tilhøielighed dertil, det vil jeg i allerhøieste Grad betvivle. Jeg har ikke ved samme Leilighed opgjort Beregningen